

Vezilo

Ob 25-letnici VEZILA

Glasililo podjetja BETI (takrat je bilo še podjetje kot je tudi danes) se je rodilo sredi leta 1965 (junij). Ime je izbral takratni direktor in se je imenovalo TRIKOTAŽER. Prva številka je izšla v ciklostil-tehniki in sicer le v petdesetih izvodih. Prvi urednik je bil **Slavoljub Milošević**, za tehnično plat glasila pa sta skrbeli **Jure Matekovič** (tehnični urednik) in **Nada Žabičič**. Prvo leto je izšlo šest številčk Trikotažerja. Naslovnico je narisal **Jure matekovič** in je ves čas izhajanja ostajala skoraj nespremenjena. Že prva številka v drugem letu izhajanja glasila je naklada narasla na 500 izvodov.

Leto 1967 je pozdravilo Trikotažerja, ki je bil že tiskan v tiskarni. To delo je opravila **Blasnikova Tiskarna** iz Ljubljane. Naklada je narasla na 1000 izvodov. V prvi številki tega leta se pojavi tudi prva fotografija, ki kaže razširitvena dela obrata Beti v Črnomlju.

Trikotažer je izhajal vse do decembra 1968. V naslednjem letu pa tovarniško glasilo spremeni ime, ker je uredništvo menilo, da staro ime več ne ustreza, saj je Beti v preteklih letih močno razširila svoje področje dejavnosti. Novo glasilo, ki ima naslovnico v dvobarvnem tisku, se imenuje enako kot tovarna, torej: **BETI**. Uredništvo prevzame **Mirko Jelenič**. V uredništvu pa so še **Jure Matekovič**, **Stane Mrvar**, **Slavko Nemanič**, **Franc Oletič**, **Slavko Šiler**, **Ružica Škof**. Naklada se je zopet povečala. Sedaj glasilo izhaja v 1300 izvodih. Tiska pa ga **Papir-konfekcija Krško**.

Konec leta 1969 se uredništvu priključi tudi **Silva Dular**. V letu 1970 se naklada zmanjša na 1200 izvodov. Konec leta pa zopet naraste

na 1400. V letu 1971 postane odgovorni urednik **Maks Koležnik**. V uredništvo pa pride tudi **Dragica Nenadič**.

BETI izhaja do aprila 1971. Junjska številka glasila pa že nosi sedanje ime – **VEZILO**. Takrat uredništvo pritegne k sodelovanju tudi novinarje **Dolenjskega lista**. Tudi ime »VEZILO« je predlagala tedanja novinarka **DL Ria Bačer**, ki je bila kasneje tudi tehnični urednik **Vezila**. Naklada se je povzpela na 1500 izvodov. Tiskanje je prevzel **Knjigotisk iz Novega mesta**. Leta 1972 prevzame delo urednika **Vezila Toni Gašperič**.

V začetku leta 1973 je uredništvo takšno: **Branko Brinc**,

Milan Dragišič, **Silva Dular**, **Mirko Jelenič**, **Jure Matekovič**, **Stane Mrvar**, **Franc Oletič**, **Ružica Škof**, **Mira Vrlinič**, **Toni Gašperič** (urednik), **Ria Bačer** (teh. urednik)

Leta 1974 se zamenja skoraj celotno uredništvo. Od starih članov ostanejo le **Dragica Nenadič**, **Ria Bačer** (teh. urednik) in seveda **Toni Gašperič**, ki delo glavnega in odgovornega urednika objavlja vse do maja 1989. Novi člani uredništva pa so: **Slobodanka Videtič**, **Stevica Medek**, **Milan Travnikar**, **Milan Bračička**, **Marjan Pavlovič**, **Ivan Brodarič** in **Ivan Biščan**. Naklada se zopet poveča. 1700 izvodov.

Februarja 1976 se prvič na straneh **Vezila** pojavi hudo-mušni **Betko**, ki na šaljiv način večkrat komentira posamezne nepravilnosti v **Beti**. Tehnični urednik postane **Janez Pezelj**, ki to delo opravlja še danes.

1979 se k **Vezilu** priključi tudi **Komet**. **Vezilo** postane glasilo vseh zaposlenih v **Beti** in **Kometu**. Tako je sestavljeno tudi novo uredništvo: **Slobodanka Videtič**, **Dragica Nenadič**, **Desimir Milovanovič**, **Cveto Rus**, **Zdenka Jarnjevič**, **Viktor Kozjan**, **Jože Gerkšič**, **Tone Omerzel**, **Ivica Rajgelj**, **Jožica Cigič**, **Zdenka Gerkšič**, **Branko Herak**, **Milena Pavuna**, **Zvonka Gorenc**, **Sonja Zorc**, **Marjetka Žele**, **Milka Mavrin**, **Dalibor Hrste**, **Vera Kostelec**, **Martina Jakofčič**, **Ivan Brodarič**, **Irena Kostevc**, **Toni Gašperič** (urednik) in **Janez Pezelj** (teh. urednik).

To naj bi bil kratek sprehod po zgodovini našega glasila. Mislim, da sem v tem pregledu uspel naznačiti vse ključne spremembe v razvoju **Vezila**, čeprav še daleč ne vse. Tudi v poznejših letih se je uredništvo večkrat menjalo. Vendar pa ni bilo v sami uredniški politiki nekih ključnih sprememb. Naklada glasila je rasla s številom delavcev. V osemdesetih letih je prekoračila število 2000 in danes doseglja 2500 izvodov. Leta 1986 smo si drznili objaviti prvi nespodobni izraz in prvo nagico, če je to za zgodovino nekega glasila pomembno.

Je pa zanimivo prelistati po starih **Vezilih**, saj je v njih pravzaprav zgodovina naše **Beti** pa tudi **Kometa**. Je že tako: kar je zapisano, ostane in bo nekoč zgodovina, vse ostalo pa se pozabi ali izgine. Tega bi se vsi morali še kako zavedati, kar pa hkrati pomeni, da je potrebno vsak dogodek zapisati, če želimo, da bo ohranjen in ga ne bo prehitro uničil zob časa.

Od 1. januarja dalje...

Na referendumu 20. novembra 1989 smo na osnovi Zakona o podjetjih (Ul. SFRJ št. 77/88, 40/89) sprejeli novi statut podjetja, v katerem so poleg mnogih vsebinskih sprememb ali pa prav zaradi njih, zapisane tudi nekatere spremembe čisto formalno-pravne narave. Tako se po novem več ne imenujemo **DELOVNA ORGANIZACIJA (DO)**, temveč **DRUŽBENO PODJETJE** ali na kratko kar **PODJETJE**. Znak oziroma skrajšani napis firme in njen logotype se ni spremenil in torej še naprej ostajamo

beti
metlika

Se pa v pogledu polnega naziva firme več ne imenujemo

beti belokranjska
trikotajna
industrija
metlika

ampak zato, ker že dolgo časa nismo več samo trikotajna industrija, takole:

beti tekstilna industrija, p.o.
preja
pletiva
trikotajna oblačila
metlika

(Nadaljevanje na 11. strani)

I 5955

30 1994/612

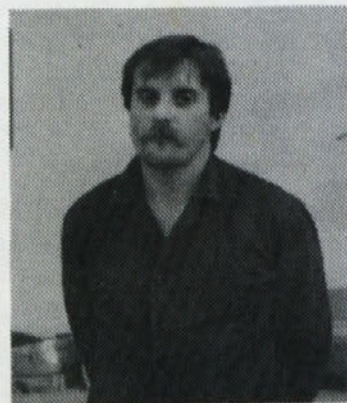

NAŠA ANKETA

Ste obveščeni?

V Vezilu smo že velikokrat pisali o jubilejih. Tokrat pa se lahko tudi samo Vezilo pohvali z jubilejem. Letos bo namreč preteklo četrto stoletje, kar so naši delavci sprejeli v roke prvo številko. Mnogih tistih delavcev več ni v podjetju, odšli so namreč že v zaslužni pokoj. Odšel pa je tudi takratni prvi urednik, ki se je pisal Milošević. Če bi govorili pod vtisom sedanjih razmer v Jugoslaviji, bi lahko rekli, da je pravi čudež, da še vedno izhaja časopis, ki ga je začel »izdati« Milošević. No, pa šalo na stran! Vezilo je v teh 25 letih preživelo in zapisalo marsikaj. Mnogokrat je bilo grajano, pa tudi pohvaljeno. In tako je tudi prav! Tokrat pa se v anketi nismo želeli lotiti zgolj Vezila, temveč informiranja v podjetju nasploh, kajti že dolgo ni edini obveščevalec le tovarniško glasilo. Nasprotno, lahko bi celo rekli, da je Vezilo dopolnilo ostalemu načinu obveščanja, ki je – glede na to, da je časopis v najboljšem primeru mesečnik – lahko veliko bolj ažurno.

MILAN DIMITRIJEVIČ, mehanik v Kodranki in volni: »Mislim, da smo v mehanični delavnici vsi dobro obveščeni.

MILAN DIMITRIJEVIČ

ni. »Novice« in oglasna deska nas redno obveščajo, poleg

tega imamo predstavnike v različnih komsijah, sindikatu, delavskem svetu in ti predstavniki redno prenašajo in prinašajo informacije. Kar pa se tiče Vezila, bi bilo lahko debelejšje. Naše podjetje je veliko, ima številne zaposlene, zato tem za pisanje gotovo ne bi zmanjkalo. Na kakšen način bi spodbudili pisce, pa ne vem. Saj so uvedli tudi nabiralnik, a ni pretiranih pisem in še od teh je veliko anonimnih.«

MARIJA STAREŠINIČ, strojna čistilka v metliški Konfekciji: »Dovolj smo obveščeni o vsem, kar se dogaja v tovarni. »Novice« prinašajo tekoče informacije.

MARIJA STAREŠINIČ

Škoda pa, da ne znajo v Konfekciji bolje izkoristiti razglasne postaje, saj vrtijo le glasbo, včasih vključijo Studio D, lahko pa nam bi posredovali tudi kakšne informacije. Vezilo je dobro in prav vesela sem, da si lahko preberem tudi, kaj se dogaja po drugih obratih in v Kometu. Morda bi le kaj več napisali o naši Konfekciji. Vsak si pač najraje prebere novice o tistem okolju, kjer dela.«

NEVA KREMESEC, sistemska programerka v SOIS: »O stvareh, ki se dogajajo v podjetju, smo obveščeni v »Novicah«, če pa je še kakšna druga pomembnejša zadeva, nam jo šef razloži ustno. O Vezilu pa lahko govorim v superlativih in podobnega mnenja kot jaz so tudi številni drugi ljudje, s katerimi sem se pogovarjala.

NEVA KREMESEC

Posebno zadnje številke so dobre. Seveda od Vezila ne smemo pričakovati dnevne aktualnosti, ker izide enkrat v mesecu ali celo dvakrat. Je pa glasilo sproščeno, približa se ljudem, iz vsakega konca podjetja je moč kaj prebrati. Posebno privlačni in dobrodošli so pogovori z ljudmi in tudi zaradi tega je časopis bolj razgiban.«

MARIJA ZAJC, vodja modelarnice v Kometu: »Vezilo si rada preberem, čeprav obvešča z zamudo, ko so nekateri, pred časom aktualni dogodki, že pozabljeni. Ampak to je pač pri mesečnikih nekaj običajnega. Sicer pa nismo preveč zahtevni in smo kar zadovoljni. Tudi na oglasni deski je navadno veliko stvari, vpra-

MARIJA ZAJC

šanje pa je, koliko časa se ima kdo zadrževati pred njo, ker je dragocena vsaka minu-

ta. Bolj sprejemljivo in učinkovito je informiranje preko razglasne postaje. Kar pa se tiče informiranja v delegatskem sistemu, lahko zatrdim, da ni odigralo prave vloge. To so ugotovili že marsikje drugje. Smo tekoče informirani z vsem, kar se dogaja v podjetju ali v zvezi s podjetjem. Prav tako tudi o dogodkih v Metliki. Zdi se mi tudi, da smo v Vezilu kar v redu zastopani glede na razmerje med številom zaposlenih v Beti in Kometu. Sicer pa ni nikomur prepovedano, da kaj napiše, če želi. Zdi se mi prav, da imamo z Beti isto glasilo, saj – glede na to, da smo iz istega kraja in iste branže – lahko preko časopisa izvemo še več o njih. Lepo je, da Vezilo ne pozabi tudi na zunanje obrate.«

MARTINA ŠVAJGER, delavka v Kometovi krojilnici: O stvareh, ki nas delavce zanimajo, nas obvestijo. Kar

MARTINA ŠVAJGER

pa se tiče ekonomskih zadev, se vanje delavci ne razumemo kaj prida, tako da ne vemo, če nam odgovorni povedo prav ali ne. Vendar jim zaupamo. O Vezilu pa le to, da sem z njim zadovoljna.«

MARTIN MATEKOVIČ, pripravnik v Kometu: »Odkar je nova tovarna, je v njej tudi ozvočenje, torej razglasna postaja, a je le redkokdaj prižgana, v celem tednu morda pol ure. Ne vem, zakaj, saj zaradi tega ne bi bila prav nič manjša produktivnost. Bil sem na praksi v

PREDSTAVLJAMO:

MARTIN MATEKOVIČ

Betini Konfekciji in tam je razglasna postaja prižgana skoraj ves delavnik. Vezilo pa je v redu, le grafično bi ga bilo dobro še nekoliko popestriti. Pa o Kometu bi lahko več pisalo. Najbrž tudi ne bi bilo napak, če bi uredništvo postavilo nabiralnik tudi v Kometu, saj ima tudi pri nas kdo kakšen dober predlog ali pa ga kaj tišči.»

DUŠA SIMONIČ, šivilja v črnomaljski Konfekciji: »Včasih moramo tudi sami iskati informacije, pri tistih, ki jih imajo. Niso nam vedno ponujene. Dobimo pa jih in to je najpomembnejše. Sicer pa smo obveščeni s pomočjo oglasne deske, »Novic«, na

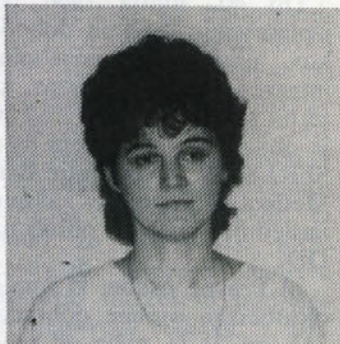

DUŠA SIMONIČ

zborih delavcev. Preko razglasne postaje pa ne, tudi zato, ker je mnogokrat pokvarjena. O črnomaljski tovarni je v Vezilu premalo informacij. Za to smo bolj kot uredništvo krivi kar mi sami, saj bi lahko tudi kateri

od naših delavcev kaj napisal. Pa ne. Prepričana sem, da tem za pisanje tudi iz našega kolektiva ne bi zmanjkalo.«

MAJDA JUREJEVIČ, šivilja v črnomaljski Konfekciji: »Morali bi imeti dopisnika za Vezilo, katerega skrb bi bila, da bi dopisoval v

MAJDA JUREJEVIČ

časopis. Razumljivo je, da je v mesečniku težko najti aktualne dogodke, lahko pa bi bila obširnejše obdelana kakšna problematika, ki nas že dolgo tišči.«

DANICA ŠTRUCELJ, pregledovalka gotovih izdelkov v Žakanju: »Preveč hvale ni dobro, lagati pa tudi nočem, zato bom raje tiho.

DANICA ŠTRUCELJ

Sicer pa nas zaposlene zanima predvsem, če bomo imeli dovolj dela. V Vezilu ni napisanega nič napačnega, lahko pa bi bilo več izjav delavcev in prepričana sem, da bi ga še raje brali. To, da je v slovenščini, me ne moti, razumem. Saj smo tako in tako bolj vezani na Slovenijo kot na Hrvaško in če kaj potrebujemo, gremo navadno v sosednjo republiko.«

Prvi tehnični urednik

Jure Matekovič, poslovni sekretar programa preje, je edina še aktivna vez med nekdanjim Trikotažerjem in današnjim Vezilom.

Jure, kakšni so bili začetki?

– V Beti sem prišel 1. aprila 1965. Delal sem na računalniški strojih v pletilnici. Moj najbližji sodelavec je bil takrat Jože Budački. Takrat je Nada Žabčič pritiskala na vodstvo podjetja, naj že vendarle ustanovijo lastni informativni list, saj ga imajo že skoraj vse firme. Ko je dobila zeleno luč, je k delu pritegnila Slava Miloševića in tudi mene je nagovarjala. Moj sodelavec pa me je nagovarjal, da bi skupaj odšla v SR Nemčijo, saj jaz znam nemško. Jaz sem se priključil Trikotažerju. Jože pa je odšel v Nemčijo. Jože se je vrnil iz Nemčije, zgradil dve hiši in kupil kamion, mi pa smo izdali nekaj številik Trikotažerja in nekaj številik Vezila.

Kakšna je bila tvoja prva zadolžitev v tovarniškem glasilu?

– Bil sem neke vrste tehnični urednik. Pripravil sem naslovnico. Nanjo sem narisal neke nitke, kombinežo, znak tovarne in nekaj dimnikov. V tistih časih je bila glavna gonilna moč glasila Nada Žabčič. Po enem letu izhajanja pa je delavski svet imenoval pravo uredništvo. In sicer naslednje: Janez Smrekar je bil glavni in odgovorni urednik, Nada Žabčič urednica, Lidija Milošević korektorica, jaz sem postal tehnični urednik, člani uredništva pa Slavo Milošević, Franc Žist in Zvone Hauptman.

Ko sem listal po Trikotažerju in starih Vezilih sem opazil, da se je pojavljalo veliko avtorjev posameznih prispevkov. Velika večina

pisočih so bili ljudje, ki so bili na vodilnih mestih v posameznih obratih.

– Takrat je vodstvo DO vplivalo na posamezne vodje, da pišejo in obveščajo o delovanju, problemih in rezultatih, ki so bili doseženi na njihovem področju dela. Sčasoma pa je bilo teh informacij vedno manj in počasi smo člani uredništva postali nekakšni detektivi, ki smo morali sami iskati informacije in gradiva za posamezne prispevke. Potem pa, ko izide posamezna številka, nekateri trdijo, da je v Vezilu

JURE MATEKOVIČ

premalo informacij. Ponavadi ravno tisti, ki z njimi razpolagajo. Če pa malo razmislim o prihodnosti, mislim, da bodo dostopi do informacij še veliko bolj zaprti. Pojavili se bodo monopoli informacij, saj kdor nekaj ve, je v prednosti pred tistim, ki tega ne ve ali pa še ne ve. Informacija je moč.

Imaš še kaj za povedati?

– Da, svojčas sem tudi fotografiral za Vezilo. Ljudje so govorili, da dobivamo neke fantastične honorarje. Prav tako so trdili za vse, ki so nekaj pisali. To me je bolelo, saj mi ni in mi tudi danes ne bi nihče verjel, da so bili ti honorarji tako nizki, da zaradi njih ne bi nikoli bil pripravljen razvijati filmov in delati slik. Saj sem si še stroške materijala komaj pokrnil. Bilo pa je pri vsej stvari nekaj več. Veselje, volja in zagnanost. Tega pa je dandanes vedno manj.

PREBERITE:

O osebnih dohodkih:

O čem smo pisali nekoč

TRIKOTAŽER 1965

23. junija se je ponesrečila na delu Bulič Zlatka, delavka v rašel pletilnici. Delavka je stala bosa pri stroju. Po neprevidnosti je stopila na žebelj. Pri tem se je nabodla v peto leve noge.

7. julija se je poškodovala Jaklič Jožefa, delavka na okroglih strojih. Šla je na stranišče, ker je bilo tam temno, je hotela prižgati luč. Pri tem se je zaletela v opeko, ki je tam zložena ter si poškodovala levo nogo.

Od leta 1960 pa do 1. 7. 1965 je bil obrat družbene prehrane pod neposrednim vodstvom sindikalne podružnice Beti. Ker obrat ni zadovoljeval večjim potrebam zaposlenih, je ODS sprejel sklep, da se obrat družbene prehrane razširi in se registrira kot samostojna obračunska enota z lastnim organom upravljanja. Trenutno ima obrat družbene prehrane 288 abonentov. Na malico jih hodi 223, na kosilo pa cca 65 abonentov. Cena malice je bila do sedaj 70 din, kosila pa 180 din. Po podražitvi pa je cena malice 90 din in kosila 230 din.

Verjetno vam je znano, da je sindikalna podružnica »Beti« Metlika ustanovila blagajno vzajemne pomoči. Veselilo bi nas, če bi čim več članov našega kolektiva sodelovalo z nami in se v čim večjem številu vključilo v članstvo.

Večina sorodnih podjetij je vpeljala 42-urni delovni

teden. O tem bi morali razmišljati tudi mi.

December 1965. Rodile so: Pepca Kočevar, deklico, Katarina Petric, fantka, Jožica Veljko, fantka.

Mamicam in otročičkom želimo mnogo zdravja in srečno novo leto 1966.

TRIKOTAŽER 1966

KOMOLČARSTVO – gledanje vsega skozi dinar, to je življenjski cilj komolčarja. Pri pridobivanju sredstev za življenje je komolčar zelo grabežljiv in stalno govori, da nima ničesar. Zelo je iznajdljiv in ima iznajdljivost za sposobnost. Ta sposobnost je zanj izredno pomembna, pa ne samo, da si pridobi blagostanje, temveč tudi avtoriteto. Po njegovem mnenju se avtoriteta pridobi s takšnim imetjem in takšnim oblačenjem, ki ga večina ljudi ne poseduje. Tako se komolčar v vsakodnevni borbi za življenje zamisli v mali svet svojih misli in skrbi. Pri tem pa podcenjuje družbene interese in omalovažuje vrednost poštenega dela.

Sklep organov upravljanja Sekretar podjetja se zadolži, da izda nalog, da vsi delavci peljejo svoja kolesa v novozgrajeno kolesarnico.

V našem podjetju opažam dva velika kontrasta. V proizvodnji dosegamo, po zaslugi naših delavcev, organov upravljanja in vodilnega kadra podjetja, velike uspehe. Zanimarili pa smo nič manj važno področje dela – idejno nadgradnjo naših delovnih ljudi. To področje smo prepustili stihiji. Če mi kdo dokaže, da takšna nadgradnja ni potrebna, se zanjo tudi jaz ne bom potegoval.

Odvisni so le od našega dela in ne od zakonov

Do 30. junija 1990 bo izplačevanje osebnih dohodkov urejeno s posebnim intervencijskim zakonom, ki je bil sprejet 27. 12. 1989 in je objavljen v Uradnem listu SFRJ 87/89. Za podjetje Beti Metlika velja po tem zakonu naslednji sistem obračuna OD:

a) Pravne osebe, ki imajo oktoberske osebne dohodke več kot 21 % nižje od povprečja v gospodarstvu republike, si obračunajo osebne dohodke po naslednjem obrazcu:

Povprečni osebni dohodek v gospodarstvu republike v oktobru x rast življenjskih stroškov v novembru.

Beti je imela oktoberske osebne dohodke za 29,14 % nižje od republiškega povprečja (2.126,45 din), zato smo smeli vzeti za izračun dovoljene mase za OD republiški podatek.

b) Tako izračunano osnovo smo lahko povečali še za 20 %, saj spada Beti med tiste dejavnosti, ki si smejo, po tem zakonu, povečati OD za 20 %.

c) Zakon omogoča tudi porast OD za porast tečaja

od 18. 12. 1989 do dneva izplačila OD. Če pa bo tečaj nespremenjen, bo ta določba brezpredmetna.

S tem intervencijskim zakonom je prenehal delovati dosedanji intervencijski zakon, ki naj bi veljal za izplačilo osebnih dohodkov do 31. 3. 1990.

Sprememba novega intervencijskega zakona glede na prej veljavnega so še naslednje:

– novi zakon omejuje čiste osebne dohodke brez skupne porabe in brez prispevkov. To pomeni, da izplačila iz skupne porabe niso omejena in da sprememba višine prispevkov ne vpliva na dovoljeno maso OD za izplačilo.

– Pravico za izplačilo OD po tem zakonu lahko prenašamo iz meseca v mesec (kar si ta mesec ne bomo izplačali si lahko naslednji mesec).

– Sprememba števila zaposlenih ne vpliva na spremembo dovoljene mase za OD. To pomeni, da če bomo zaposlili več delavcev, bomo isto maso sredstev za OD morali razdeliti na večje število zaposlenih. Ta določba je nerealna za tista podjetja, ki nameravajo v letošnjem letu zaposliti večje število delavcev.

Podjetje, ki bo imelo dober rezultat poslovanja ob zaključnem računu 1989, si bodo lahko izplačevale večje osebne dohodke od ugotovljenih po intervencijskem zakonu. Del dobička, ki ga bodo podjetja namenila za osebne dohodke, bodo izplačali delavcem v obliki dnevnice oziroma obveznic, ki pa bodo lahko izplačane šele po 30. 6. 1990.

Lahko zaključimo, da nam osebnih dohodkov saj v Beti ta zakon ne omejuje, ampak so odvisni od nas samih, od našega dela, uspešnosti poslovanja in finančne sposobnosti za izplačilo osebnih dohodkov.

Karolina Končar

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame Zore Vergot se iskreno zahvaljujem sodelavcem in učencem SŠTU ter delavcem Beti za podarjeno cvetje, izraze sožalja in spremstvo k njenemu poslednjemu počitku.

Marjetka Žele z družino

KAKŠEN SINDIKAT?

»Hočemo neodvisni sindikat, nujne so temeljite spremembe sindikata.« Takšne in podobne zahteve so iz dneva v dan na programu gostilniških debat, razgovorov med delavci, predmeti diskusij na najrazličnejših forumih, od najnižjih do državnih organov. In kaj je na tem resnično storjenega? Ali ne gre le za frazerstvo, ki smo ga verjetno že vsi počasi siti?

Odgovarja **Mijo Maršič**, bivši predsednik sindikalne konference Beti:

»Sindikat več ni politična organizacija, kot je bil do sedaj in seveda s tem podaljšana roka oblasti, ampak je organizacija članstva in naj bi deloval izključno za interese svojih članov.

Naj bi bil enakovreden partner za isto pogajalsko mizo, v skladu z določili kolektivne pogodbe, ki je v pripravi in jo bosta podpisala tako republiški sindikat kot tudi Gospodarska zbornica.

S to pogodbo bodo določena pravila igre, ki se jih bo potrebno držati. Pogodbe bodo pripravljene v okviru panoge. Mi smo člani sindikata tekstilnih in usnjarskih delavcev. Na nivoju Bele krajine bo deloval sindikalni odbor tekstilnih delavcev s centrom v Metliki. Obstoječi občinski sindikalni sveti so le prehodna faza do konstituiranja tega odbora, pa, tudi drugih odborov v drugih branžah. Podjetje Beti bo imelo svoj enoten sindikat podjetja in ne več samo sindikalne konference, ki sploh ni bila pravna oseba, temveč le neko neformalno koordinativno telo. Osnovne organizacije pa so nastopale samostojno. Programi oz. bivši tozdi bodo imeli v vodstvu sindikata podjetja svoje ljudi in enoten izvršni odbor bo imel vodilno vlogo v sindikatu Beti.«

Ali ne gre le za novo obliko istih zadev. V čem

vidiš kvalitativen napredek delovanja novega sindikata?

»Predvsem v tem, da sindikat več ni politična organizacija, se ne bori za oblast, temveč za delavca – člana sindikata, pa četudi proti oblasti. Seveda bodo stvari mnogo jasnejše šele po tem, ko bo znana vsebina kolektivne pogodbe. Šele potem bomo lahko rekli, kaj je novi sindikat pridobil in s tem seveda tudi vsi delavci. Vsekakor pa predvidevam, da bo glavna naloga sindikata boj za višje OD, saj bodo minimalni OD določeni na nivoju cele branže in sindikat se bo potrudil, da bo to tudi uresničeno, pa čeprav za ceno stavke. Mislim pa, da bodo v tako organiziranem sindikatu ključno vlogo igrali kadri, ki bodo za pogajalsko mizo zastopali interese članstva nasproti interesom podjetja in njegovega vodstva. V preteklosti je bil lahko »glavni« v sindikatu pravzaprav vsak, ki se je dal pregovoriti.«

Meniš, da v bodoče vodilni sindikalisti v podjetju ne bodo naleteli na določen revanšizem s strani vodstva podjetja ali, enostavnije povedano, na osebno vezanje od posameznih vodilnih?

»Sindikat naj bi deloval neodvisno. Vodilni sindikalisti bodo imeli povsem proste roke. Gre za neko vrsto imunitete sindikalnih predstavnikov. Celotno tehnološke viške bo treba iskati drugje in ne med vodilnimi sindikalisti.«

Kaj pa vodilni delavci, ljudje, ki predstavljajo vodstvo podjetja? Bodo oni tudi člani sindikata?

»Člani sindikata bodo sicer lahko. Vendar pa jim v času trajanja mandata na vodilnih mestih v podjetju članstvo v sindikatu miruje.«

Ali bodo člani vodstva podjetja imeli svoj sindikat?

»Naj ga ustanovijo.«
Toliko Miško Maršič. Lepo in prav. Kako pa bo v praksi? To bo prinesel čas. Vsi smo verjetno skeptiki, saj nas vse silne prenovе, reorganizacije, modernizacije itd., itd., niso prepričale.

Inventure, nujno zlo?

Vsako leto moramo vsaj enkrat popisati stvari, ki jih ima družbeno pravna oseba in to stanje uskladiti s knjigovodskim stanjem, da ugotovimo realen rezultat poslovanja in stanje našega imetja. To delo opravijo inventurne komisije. Po zakonu je direktor nekdanjih TOZD odgovoren za to, da je inventura opravljena. V Beti imamo tudi inventurista, ki skrbi, da je inventurna komisija sestavljena in potrjena na organu opravljanja. To pomeni, da je tisti, ki dobi sklep, da je v inventurni komisiji, dolžan opraviti to delo kot sestavni del njegove delovne dolžnosti. Če pa tega ne opravi, s tem krši delovno dolžnost.

Če kdo ne more opraviti inventure, mora takoj po prejemu sklepa o tem obvestiti inventurista, oziroma poiskati zamenjavo. Kljub temu da se navidezno zdi, da tukaj ne more biti problemov, jih v Beti vsako leto naredimo – namreč, nihče noče delati v inventurni komisiji.

Zakaj? Zato, ker prevladuje mnenje, da je v inventurno komisijo imenovan tisti, ki tako ali tako nima nekega drugega dela. Torej naj naredi nekaj, da si bo vendarle zaslužil plačo.

Širijo se govorice, da nas je v Beti preveč, da nihče ne dela aktivno vseh 8 ur. Zanimivo pa je, da smo vsi 150 % zaposleni, ko bi bilo potrebno narediti inventuro. Zanimivo pa je, da gredo vsi na dopust in na bolniško, pa se kljub temu Beti ne zruši.

Nekateri se, ko zvedo, da so imenovani v inventurno komisijo, sprašujejo, kaj so naredili narobe, da jih je doletela ta kazen. Drugi spet komentirajo: »Ne grem v inventuro, ker sem vsako leto

v njej.« Pravzaprav pa se ne bi smeli čuditi odporu do dela pri inventurah, saj je to birokratsko delo, ki ga zahteva računovodska služba. To pa je sploh nekaj »ne bodi ga treba.« Nujno zlo v vsakem podjetju, ki služi le SDK-ju in od tega dela nihče v podjetju nima nobene koristi in nobene informacije. Zato preostane tistim, ki morajo dostaviti do 28. 2. vsako leto zaključni račun samo to, da ali sami popišejo vsa sredstva v podjetju ali pa sporočijo na SDK, da letos ne bo zaključnega računa, ker nima kdo narediti inventure. Za notranje potrebe pa večina smatra, da je tako ali tako vseeno, kakšni podatki so v računovodstvu. Potem pa se čudimo, če naročimo tisto, kar že imamo in prodajamo tisto, kar nimamo, ne prodajamo pa ono, kar imamo.

Marsikdo je prepričan, da je delo s papirji samo zato, ker nekateri birokrati niso imeli kaj delati in so si potem izmislili te neumnosti. Pozabljajo pa, da tudi plač ne bi bilo, če ne bi bilo papirjev, ker tudi naši kupci ne bi plačevali, če jim ne bi mi poslali faktur.

Ne trdim, da je vsaka stvar, ki jo delamo v računovodstvu tako zelo pametna in potrebna, da se je ne bi dalo poenostaviti. Me pa zelo moti javno mnenje, ki to delo popolnoma degradira. Tak kot je odnos do vodenja evidenc, je tudi odnos do inventur, ki pomeni uskladitev evidenc z dejanskim stanjem.

Karolina Končar

OBVESTILO

Zaradi slabe izkoriščenosti v preteklem letu, se je vodstvo podjetja odločilo, da v letu 1990 Beti ne bo kupila letne karte za zeleni vlak.

NA OBISKU V ŽAKANJU

Potrebovali bi še vsaj 30 strojev

V Konfekciji Žakanje, ki po novem spada v program oblačil, trenutno – kot je povedal direktor **Blagoje Tošeski** – ne zadovoljujejo potreb po šivanju z opremo, ki jo imajo. Zato si pomagajo z nadurami, prostimi sobotami, posojajo stroje znotraj Beti, pa tudi iz Komete, Laboda, Novoteksa in celo iz nemških podjetij, za katera delajo. Številčno imajo strojev sicer dovolj, primanjkuje pa jim specialnih, to pa zato, ker se proizvodnja spreminja. Sedaj je veliko zahtevnejša kot je bila v začetku, ko je bil takratni tozod odprt, pa najsi gre za domači trg ali za lohn posel. Tej spremembi pa s strojno opremo niso sledili.

Po besedah Tošeskega bi sedaj potrebovali vsaj še 30 strojev, če bi hoteli normalno delati. Vendar preteklo leto niso dobili nobenega, letos pa bosta v kratkem prišla dva, a to je premalo. »Imamo zahtevno in razdrobljeno proizvodnjo, s tem je tudi bolj obremenjena režija, veliko več je potrebnega umskega in fizičnega napora, več potrpljenja in usposobljenosti pa zahteva tudi od delavk za strojem. Od tod izhaja tudi nekoliko nižja produktivnost. Zgodi se celo, da mora delavka v enem dnevu zamenjati 3 ali 4 stroje,« pove Blagoje Tošeski.

Vse, kar naredijo v Žakanju za izvoz, je lohn posel. Tako delajo za Triumph spalne srajce, pidžame, pa tudi puloverje, preko Pfeifleja za Boss športne puloverje, preko Meingartneja za Addidas program Ivan Lendel. Za domači trg pa šivajo predvsem puloverje, jogginge in različne majice.

V Žakanju je sedaj 250 zaposlenih in sicer od Netretiča do Ozlja, večina pa iz Kamanja in Ribnika. »Prošenj za zaposlitev je še veliko, a jih ne moremo ugodno rešiti. Prvi vzrok je nepopoln strojni park, drugi pa negotova prihodnost,« opozori Tošeski na prvi problem v tovarni. Drugi pa je nedoseganje norm, ki so precej visoke. Po mnenju direktorja bo letos najbrž potrebno tudi med zaposlenimi narediti kakšno selekcijo. »Da bi norme zmanjšali, ni upanja, saj zaradi tega ne bi bilo prav nič več denarja. Seveda pa bi se morali zamisliti tudi nad strojnim parkom, saj bi lahko marsikje dve operaciji združili v eno, če bi le imeli primerne stroje,« potarna Blagoje.

Še en problem, na katerega je hotel opozoriti, pa so bolnišnice. V povprečju so bolniški izostanki v kolektivu 4 odstotni, takšni so bili tudi lanskega decembra, od septembra do novembra pa so se močno dvignili, na 7 do 8 odstotkov. Tošeski prizna, da je na povečane izostanke vplivalo 18 dni organiziranega kolektivnega dopusta, saj marsikomu potem ni ostal niti dan dopusta več. Zato so se zatekali tudi k bolniškim dopustom, navideznim seveda, da so lahko doma postorili jesensko delo.

Ko si zaposlen v eni, živiš pa v drugi republiki

Vera Žugelj sicer živi v Sloveniji, v Ravnacah, a se vsak dan vozi na delo v Žakanje. Ko so tu odprli Betin tozod, je mislila, da bo v Žakanju le začasno, toda ta »začasnost« se je zavlekla do današnjih dni. Čeprav se mora peljati z avtobusom nekoliko dlje, kot če bi delala v Metliki, je to ne

VERA ŽUGELJ

moti, saj pravi, da so prometne zveze dobre. Tišči jo povsem nekaj drugega.

Vera je, tako kot vse njene sodelavke, ki sicer živijo na Hrvaškem, zdravstveno in invalidsko-pokojninsko zavarovana v republiki, kjer je zaposlena. In tako se, če bi morala v bolnišnico, takoj pojavijo problemi. »Glede na to, kje sem zavarovana, bi morala v karlovske bolnišnico, toda raje grem v novome-

ško, ker mi je bližje, ker so boljše usluge. Ker pa hodim k zdravniku v Metliko, moram imeti, če grem v novomeško bolnišnico, potrjeno napotnico na zdravstveni skupnosti Ozalj, da bo ta skupnost plačala razliko v ceni med uslugami karlovske in novomeške bolnišnice, saj je slednja dražja. Doslej sicer še ni bilo primerov, da ne bi potrdili, vsaj nam, ki živimo v Sloveniji. Na srečo tudi bolj malo hodim k zdravniku, bojim pa se, kako bo, ko bom starejša,« pove Žugljeva ter pristavi, da so mnoge njene sodelavke pripravljene same plačati razliko v ceni, ker gredo raje v novomeško bolnišnico.

»Zato je razumljivo, da bi sodelavke, ne le tiste iz Slovenije, ampak tudi one, ki živijo na Hrvaškem, raje, da bi bile tako zdravstveno kot pokojninsko-invalidsko zavarovane v Sloveniji, kjer je sedež našega kolektiva. Ne samo zato, ker potem ne bi imele problemov z izbiro bolnišnice, ampak tudi zato, ker

400 let strojnega pletenja

Lansko 1989. leto je v svetu označeno kot leto pomembnega jubileja – 400 let začetka strojnega pletenja.

Človek, ki je uspel ročno pletenje zamenjati s strojnim je bil Anglež William Lee iz Calvertona v Nottinghamshireu. Največjo pozornost temu praznovanju so seveda posvetili v Veliki Britaniji, kjer je pokroviteljstvo prevzela kraljevska družina oziroma sama princesa Ana.

Pletilni stroj, ki ga je leta 1589 konstruiral William Lee, ja zamenjal deset ročnih pletilj, kar je bil za tiste čase izreden napredek. Stroj sta hkrati posluževala dva delavca. Lee je v začetku uporabljal ravne igle, podobne tistim, ki so v uporabi za ročno pletenje. S takšnimi iglami je bilo pletenje otežkočeno, saj so zanke pogosto padale iz igel. Zato je Lee glavo igle zvil in tako izdelal prvo kulirno iglo bodičastega tipa. Leejev stroj je bil skoraj v celoti lesen. Celo platine so bile lesene in stroj je delal z dvanajstimi iglami.

Ko je Lee dokončno usposobil svoj stroj, je kraljici Elizabeti kot darilo prinesel svilene nogavice v upanju, da se bo kraljica navdušila nad izumom, ter ga podprla v nadaljnjem delu. Kraljica je izum zavrnila. Imela je tehtne razloge. Siromašen narod bi izgubil možnost zaslužka, pa čeravno skromnega, kraljica pa davke od pletilj.

Lee je razočaran odšel v Francijo, kjer mu je kralj Henrik IV priznal izum kot patent. Kasneje se je vrnil v Anglijo in umrl kot revež (1910). Skoraj 250 let ni bilo večjega napredka v kuliarnem pletenju. V sredini 19. stoletja se je pojavil ravno pletilni stroj na transmisijski pogon (Pagetov in Cottonov stroj).

Leta 1849, Hibert v Ameriki izdelal prvo jezičasto iglo, kar pogosto izdelavo prvega okroglo pletilnega stroja, ki ga je 1860 izdelal McNary. 1881 Grosser izdelal ravno pletilni stroj s posamičnim izborom igel. 1899 Stretton in Johnson patentirata levo-levo jezičasto iglo (iglo na krožnem pletilniku z dvema cilindroma). 1920 Scott izdelal krožni pletilnik – interlock, 1931 pa Brinton naredi vzorčno kolo za posamezni izbor igel.

Že 1963 se prične nova doba kulirnega pletenja. Za to je odločilna vse

so pokojnine na Hrvaškem manjše kot v Sloveniji,« pojasni mojstrica Vera. O tem, ali se jim bo želja uresničila, pa Vera ne more reči nič dokončnega, le upa lahko.

Nemške norme, plače pa...

Dragica Plevel dela v Beti že dve desetletji, najprej v Metliki, odkar pa je bila odprta tovarna v Žakanju, na Hrvaškem. Zadovoljna je, ker ima službo tako rekoč na pragu svojega doma. Zadnjih 8 let je pregledovalka gotovih izdelkov, prej pa je bila šivilja, tako da – kot pravi sama – dobro pozna delo za strojem in delavke še kako razume.

»Tako kot šivilje imam tudi jaz normo, ki pa je zadnje čase zelo visoka. Pohiteti moram, da jo lahko

DRAGICA PLEVEL

dosežem. V osmih urah moram na primer pregledati 480 majic in če hočem pregledati še kakšno več, moram biti presneto hitra, a zato nič manj natančna. Naše delavke se večkrat pritožujejo nad normami. Saj ne rečem, da je kvaliteta slaba, toda če bi bile nižje norme, bi bila morda še boljša. Vsaka šivilja pač hiti, da bi čim več zaslužila. Takšni so pač danes časi,« potarna Dragica.

Prizna, da si je v začetku, ko je postala pregledovalka,

kar želela, da bi šla nazaj, za stroj, a se je pozneje privadila. »Pri stroju sem pač šivala le eno fazo, sedaj pa moram paziti na vse, dodobra pregledati ves izdelek. Res je, da mi včasih kaj uide, da kaj spregledam, na srečo pa tudi šivilje dobro šivajo. Večjih napak ni, če pa se že kakšna najde, gre za kaj manjšega.«

Nikakor pa ne more Dragica preboleti visokih norm in neprestano ji blodijo po mislih. »Imamo nemško normo, kakršno nam določa naročnik in moramo jo upoštevati, če pač hočemo imeti plače, s katerimi pa se ne moremo pretirano pohvaliti.

Velike razlike so med prejemki »višjih kadrov« in delavci, v trgovini pa smo vsi enaki. Imamo torej nemške norme, plače pa daleč od njihovih. Če ne naredimo tistega, kar nam da nemški naročnik v osmih urah, delamo pač 12 ur ali kolikor je potrebno, toda za isti denar. Pa tudi strojne opreme nimamo takšne kot v Nemčiji,« pojasnjuje Pleveljeva.

Skrbi pa jo tudi, kaj bo, ko bodo prešli na eno izmeno in se bo torej število zaposlenih zmanjšalo. »Mi bomo že nekako, toda kako bo z našimi otroki? Hčerka je študentka v Beti, obiskuje ljubljansko šolo za konfekcijske modelarje, toda ali bo čez leta, ko jo bo končala, sploh dobila zaposlitev? Nič ne kaže dobro! Ne vem, kam bo vse to pripeljalo in koliko časa bo še trajalo! Pa četudi bi šlo nam v podjetju dobro, kaj pomaga, če drugim ne bi šlo. Kdo bo pa kupoval, če ljudje ne bodo imeli denarja?

Sedaj nas še vleče ven to, da delamo za izvoz, kako bo naprej, pa bo pokazal predvsem čas sam,« je kljub hudim časom nekje na dnu srca še vedno optimistična Dragica.

Rekli so o inventurah

Gabre Predovič, vodja pletilnice: »Mi v inventurne komisije postavimo najboljše delavce, saj nam je to zagotovilo, da bodo inventure zares kvalitetno narejene. Veliko problemov je bilo pri inventurah osnovnih sredstev in drobnega materiala. Zaradi najrazličnejših selitev in reorganizacij se posamezni predmeti nahajajo drugje kot je knjiženo. Vendar pa smo pred dvema letoma posvetili tej inventuri več pozornosti in so dandanes zadeve veliko bolj urejene. Hkrati smatram, da je delati inventure pred novim letom velika napaka, saj je takrat zelo težko zagotoviti kvalitetne komisije, pa tudi zaradi bližine praznikov je vse nekako podivjano. Mi smo inventuro delali septembra. Delavci so inventuro delali tudi izven delovnega časa. Te ure so potem kasneje lahko koristili kot dopust.«

Tone Hlačar, vodja skladišča pletiv in pom. materiala – program kopalk in perilo: »Pri nas ni bilo z inventuro nobenih problemov. Samo inventurna komisija je nekje izgubila predsednika.«

Brnič Branko, vodja skl. plet. in pom. mat. – program obl.: »S samo inventuro v našem skladišču sem bil zadovoljen, ne pa s predhodno organizacijo, saj do zadnjega trenutka ni nihče vedel, kdo so člani in kdo predsednik komisije. Noben od zadolženih ni bil preveč navdušen. Pozabljamo, da je tudi inventura sestavni del službe. Kako bi bilo, če bi se trgovci v trgovinah toliko upirali biti pri inventuri? Čudno, da je za njih to nekaj samoumevnega. Mi pa mislimo, da je to ločeno od delavnih nalog.«

večja vloga elektronike, ki jo je prvi uporabil Molat na krožnem pletilniku. Pletenje snutkovin se začelja 1775. leta. Balber 1785 izumi premične polagalne terot. Dvanajst let pozneje pa še premično igelnico. Prvi dvofonturni raschel z jezičastimi iglami pa nastane 1859. Dandanes snutkovni stroji pletejo tudi do 3000 vrst v minuti.

V celotnem razvoju pletilnih strojev je njihovo fleksibilnost pogojevala moda in zahtevnost tržišča. Ker se pletilna industrija sorazmerno počasi prilagaja hitrim spremembam mode, se zadnje čase uvaja vedno več univerzalnih strojev. To so stroji, ki imajo možnost proizvodnje več vrst artiklov. Pri tem je pomemben tudi razvoj elektronike. Z znanstveno raziskovalnim delom, ki je že 50 let prisoten pri pletenju, je prišlo do spoznanj, da veliko faktorjev vpliva na kakovost pletenin. Pravilen izbor preje ima velik vpliv na končno kvaliteto pletiva. Zaradi tega mora proizvodnja prej prav tako napredovati v smeri izdelave tistih prej, ki so primernejše za pletenje: visoka finača, enakomernost, elastičnost, trdnost. Vse to pa mora biti doseženo s čim manjšim zavojem.

Že leta 1914 je Tomkins zaznal pomembnost dolžine zanke pri sta-

bilnosti pletiv. Od leta 1956, ko je nastala prva naprava za pozitivno dodajanje preje na stroju, se intenzivno dela na izboljšavah v ta namen. Najboljše rezultate dosegajo firme »Iro« in »Memminger«.

Veliki del razvoja pletilnih strojev odpada na odvlek pletiv in na navijanje. Zaradi nadaljnje dodelave je potrebno, da se pletivo, ki je napleteno, začne čim prej relaksirati, kar pa mu navita bala onemogoča.

Vsa raziskovanja kažejo, da so najboljši efekti doseženi takrat, ko iz stroja pletivo svobodno pada v posodo pod strojem, kar pomeni, da bi se lahko zgodilo, da se vrne sistem odvleka od že pozabljenega francoskega stroja.

Zaradi nenehnega povečevanja produkcije na pletilnih strojih, je pletilna igla doživljala nenehne spremembe. Pri snutkovnih strojih sta bodičasto iglo zamenjali cevasta in vžlebljena igla. Pri kulirnih strojih je jezičasta igla nenehno spreminjala svojo formo. S povečevanjem produkcije je igla imela krajšo delavno pot in posledica tega je nenehno zmanjševanje glave ter jezička igle in izboljšavo gibčnosti jezička.

NADALJEVANJE V PRIHODNI ŠTEVILKI

KAKO NAS VIDIJO NAJMLAJŠI?

Zdaj vem, kako ropotajo stroji

Vsako leto učenci tretjih razredov metliških osnovnih šol obišejo Beti. In kako je letošnja generacija tretješolcev videla naše podjetje?

V tovarni Beti mi je bilo najbolj zanimivo: šivalni stroji, barvalni stroji, pletilni stroj, stroj za navijanje in tkalni stroj. Delavke so bile prijazne, šefi pa so gledali važno. Ne vem, zakaj. Najbrž so pomembni!

D. Brajkovič

V ponedeljek, 5. januarja 1990, smo si učenci 3.a razreda ogledali tovarno Beti. Najprej smo si ogledali obrat Kodranka, kjer previjajo prejo. Nato smo šli v pletilnico in barvarno, za tem pa v krojilnico in šivalnico. V krojilnici smo opazovali kako delavka kroji kopalke. Najlepše mi je bilo v šivalnici. Tu dobi delavka delo na tekočem traku. Bili smo tudi v šolski delavnici. Vodil nas je Matjaž, ki nam je vse razložil. Ko nas je zapustil, smo odšli še v trgovino. Tu smo videli mnogo lepih izdelkov tovarne Beti.

Karmen Volaj

Tovarišica nas je peljala na ogled tovarne Beti. Po tovarni nas je vodil vodič Tomaž. Najprej smo obiskali vratarja. Tovariš vratar nas je lepo sprejel. Najprej smo si ogledali predilnico. Tam smo si ogledali kako predejo niti. Nato smo šli naprej in videli kako tkejo blago. Šli smo tudi v barvarno. Tam smo videli kako barvajo blago. Ogledat smo šli v krojilnico. Marija Štrbenc nam je pokazala kako režejo. Ogle-

dali smo si tudi tekstilno šolo. Šli smo tudi v šivalnico. Tam delajo žene. Nazadnje smo šli v trgovino. Šli smo se jim zahvalit, ker hranijo kartone za nas.

Marjetka Vukšinič

Imeli smo naravoslovni dan. Šli smo v Beti. Ko smo šli čez tovarno, nisem skoraj nič slišal, ker so tako šumeli stroji. Bilo je glasno. Zdaj vem, kako ropotajo stroji.

Peter Nemanič

Najlepše mi je bilo v kodranki, šivalnici in krojilnici. Obiskali smo tudi gimnazijo šivanja. Vrtarar nas je spretno vodil. Videli smo Betine kartice.

Tanja Deržanič

Najlepše mi je bilo v šivalnici in krojilnici. Obiskali smo tudi gimnazijo mladink. Ogledali smo si centralo telefonov. Dali so nam tudi dve veliki vreči blaga. V šivalnici mi je bilo najlepše zato, ker sem videla tekoči trak. A v krojilnici pa zato, ker mi je bil zanimiv krojilec. Direktorja pa nisem videla.

Sandra Radakovič

Šli smo v tovarno Beti. Lepo smo si jo ogledali. Najbolj zanimivo mi je bilo v Kodranki. Tam je zelo neprijeten zrak in hrup. Tisti oddelek je za tovarno pomemben, ker se tam previjajo in navijajo nitke. Bili smo tudi v trgovini. Ogledali smo si izdelke Beti in tovarne Komet. Ta dan sem veliko novega izvedela. Ne vem, zakaj me je tako žejalo.

Damjana Šuklje

Kako smo reševali?

Dobili smo 41 križank

V naše uredništvo je prispelo enainštirideset rešenih križank. Žrebanje je bilo 15. 1. ob 9.30 v prostorih knjižnice. Komisija je delala v sestavi: Marija Roglič (predsednik), Bojan Cimerman (član), Božo Končar (vlačilec

Analiza o reševalcih

Največ pravilno rešenih križank je prispelo iz računovodstva. Ali so tam zares najpametnejši? Mogoče jih gospa Končarjeva vsakodnevno počasti z nekaj sardelicami, saj je znano, da ribe vsebujejo fosfor, ki pozitivno vpliva na možgane. Če je temu tako, bi predlagali glavnemu direktorju, da člane svojega kolegija razveseli s srednje velikim kitom. Z njihove strani ni v uredništvo prispela niti ena rešena križanka.

iz koša). Božo Končar je iz koša izvlekel naslednje srečne dobitnike:

1. Anica, Cerar, 2. Stanka Ivanetič, 3. Marija Špehar
Čestitamo!

Naj povemo, da je bilo potrebno žrebanje nekajkrat ponavljati, saj je bila križanka očitno zelo zahtevna in mnogi izžrebanci je žal niso pravilno rešili. Kot zanimivost naj omenimo še to, da je Božo izžrebal tudi pravilno rešeno križanko, ki jo je poslal on sam. Vendar je, kljub nasprotovanju ostalih članov komisije, žrebanje ponovil, saj je prepričan, da bi to vrglo sum v poštenost komisije. Komisija se je potem odločila, da gospodu Končarju podeli posebno nagrado za fair-play. To pa je krožna vožnja po Metliki s »katrc« glavne urednika Vezila.

Vse izžrebance prosimo, da se zglasijo v uredništvu Vezila, kjer bodo prejeli praktične nagrade. Ostalim pa želimo več sreče kdaj drugič.

ZAHVALA MUZEJU

Ob pregledu starih Vezil smo ugotovili, da v Beti hranimo le izvode od leta 1974 naprej. Da smo si lahko ogledali in prebrali tudi starejše številke, gre zahvala Belokranjskemu Muzeju, ki hrani vzorno zložene prav vse izvode od prve številke TRIKOTAZERJA naprej.

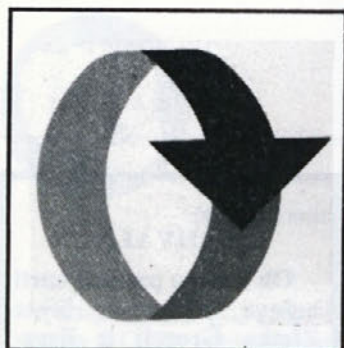
Mali oglas

Bližajo se volitve 1990, bliža se trenutek resnice. Odločite o svoji prihodnosti v popolnem udobju in povsem tajno. V ta namen izdelujemo volilne kabine. Intimnost zjamčena, možnost prepisovanja izključena. Popolna zvočna izolacija. Volite najboljše v volilnih kabinah E-92! (Jože Brajkovec & Pištolca comp.)

PRIZNANJE ZA KREATORKE

Beti tudi letos ni ostala brez priznanja na ljubljanskem sejmu mode. Za otroško kolekcijo smo prejeli Diplomno ljubljanskega sejma. Kreatorkam in vsem iz programa oblačil čestitamo.

Človek, ki ima eno uro, ve, koliko je ura. Človek, ki ima dve uri, ni nikoli povsem prepričan.

Kako so razmišljali pradiraktorji?

Na uredniškem odboru Vezila smo se odločili, da na drugi najbolj »udarni« strani našega glasila, to je tretja stran, ponatisnemo »Smernice delovanju oddelkovodij.« Tekst smo našli v enem od tovarniških časopisov in ga v celoti, tudi s »sodobnim« uvodom, prenašamo v Vezilu. Kot zanimivost. Seveda smo morali napisati tudi teh nekaj naših vrstic, da bi bralci sploh vedeli, zakaj gre. Ker boste že v tekstu pod temi vrsticami, ki smo ga naslovili »Osnove poslovne etike,« zvedeli pravzaprav vse, zakaj so se že pred nami odločili natisniti stari tekst, bodi besedičenja dovolj. Skratka, 'pretolčite' se skozi malo daljši tekst in videli boste, kako so o delu razmišljali že naši pradedki in babice. Marsikateri naš direktor, poddirektor, vodja oddelka in podobni bi se pred tedanjo miselnostjo s svojimi starokopitnimi odločitvami in prav takšnim obnašanjem lahko skrili.

Predlagamo jim, da si to stran Vezila odnesejo domov, jo uokvirijo, in če hočejo res biti »šefi«, naj jo vsak večer pred spanjem dvakrat preberejo. Toliko, pa veliko užitek pri branju.

OSNOVE POSLOVNE ETIKE

Poslovođenje je poklic, zato so za to delo potrebni profesionalno usposobljeni ljudje, ki poznajo

NOVOST STARA 70 LET

moderne tehnike vodenja. To pa še zdaleč ni vse. Poslovođenje si ni mogoče predstavljati brez ETIKE, podobno kot imajo svojo etiko tudi zdravniki, odvetniki in drugi. Poslovođenje odločajo o sreči ali nesreči stotin ali stotisočev ljudi, zato ne morejo mimo moralne (in pravne) odgovornosti. Ali se lahko osnov etike vodenja učimo od začetnikov kovinarstva na Slovenskem? Presodite sami!

V prvi žebljarski in železoobrti zadrugi v Kropi in Kamnigoricah so za delo oddelkovodij natisnili knjižico smernic, ki jo tukaj objavljam. Vzemite si čas in jo preberite, pa boste odkrili, da danes te modrosti pobiramo kot veliko novost na Japonskem in drugod.

Lastnik originala je ing. Dane Lazar iz Plamena v Kropi. Na originalu ni podatkov o času nastanka. Alenka Klemenc iz Muzejev radovljiške občine, oddelek Kovaški muzej Kropla, meni, da je dokument nastal v letih med 1920 in 1930.

1. Obvladanje osebe

Kdor vodi druge, mora sebe obvladati. Le če imate nad seboj oblast, smete druge ljudi voditi.

2. Veselje za odgovornost

Dajte kot vodja zgled v veselju za odgovornost. Vaš oddelek bo nekaj dosegel le, če bo imel vsakdo čut za odgovornost in se ne bo plašil pred težkočami. Dajte lep zgled. Nikdar ne bežite pred odgovornostjo, iščite jo!

3. Spoznati, kar je bistveno!

Iščite povsod le jedro. Strogo ločite med važnim in malopomembnim! Ne trapite se z nevažnimi, postranskimi rečmi! Ozrite se pogosto na glavni smoter svoje naloge.

4. Iskati napake

Z največjo vztrajnostjo poskušajte najti napake, ki ovirajo ali morejo ovreti potek dela. Nikdar ne sme ugotavljanje teh ovir utruditi vodje.

5. Odstraniti ali javiti napake

Odstranite vsako napako! Nič ne koristi napako ugotoviti, če je ne odstranimo. Bodite vztrajni in nestrastni pri odstranjevanju. Če vaša moč ne zadošča, napake javite, ker ste odgovorni! Torej: ali odstranite nedostatek ali ga javite. Ne recite: To

izkušenj. Izkušnje pa bodo Vašo vrednost za obrat povečale!

8. Iskati pouka

Prosrite vedno pri vodstvu podjetja za vzpodbudo in pomoč pri svojem nadaljnjem izobraževanju. Vsak razgovor dobro predelajte, ker se morate iz vsega učiti.

9. Posredovati izkušnje

Pomagajte sotrudnikom s svojimi izkušnjami. Skrivanje je kratkovidnost. Le kdor dosti lahko da, tistega iščemo.

10. Uporabljati najboljše načine dela

Uporabljajte vselej najboljše izkušnje. Pritiskajte vedno na to, da se vpeljejo najboljši in najsmotrnejši načini dela. To je za vse najboljše. Ovinkov in brezuspešnega dela ni mogoče plačevati.

11. Priprava dela

Pritiskajte, da bo delo dobro pripravljeno. Priprava je pol dela. Postranski posli med delom raztresajo, vznemirjajo in žrejo čas. Pripravljeno delo vstvarja uspehe, nepripravljeno je večkrat skaženo.

12. Čuvati nad obratnimi sredstvi

Čuvajte vztrajno nad obratnimi sredstvi svojega oddelka ali delokroga. Skrbite za pravočasna popravila zakasnela reparatura je izguba uspeha.

13. Čuvati nad materijalom

Čuvajte pazno nad prejetim in oddanim materijalom, čigar množine in kakovost pričata o Vaši sposobnosti.

14. Vskladiščenje in prevoz

Pazite na dobro vskladiščenje in smotrni transport.

(nadaljevanje na 10. str.)

SMERNICE

ZANIMIVE SMERNICE –

V prvi slovenski žebljarski in železoobrti zadrugi v Kropi so pred približno sedemdesetimi leti izdali izredno zanimivo knjižico »Smernice delovanju oddelkovodij.« Gre za izjemno delo, v katerem so takratni oddelkovodje našli napotke za svoje delo. Zaradi aktualnosti ta star dokument v celoti ponatiskujemo.

napako je nemogoče odstraniti ali: tega izboljšanja pri nas ne moremo doseči. Take besede so značaj nesposobnosti ali vsaj (trenutne) nesmerjenosti in nič ne pomagajo: kakor noju ne pomaga skriti glavo v pesek, da bi lovca ne videl, tako bo tudi Vam le škodoval strah pred izboljšanjem napak.

6. Resničnost pri opisovanju napak

Držite se pri opisovanju in odstranjevanju napak vselej resnice! Ne olupšati, ne zakrivati, ne zavijati. Resničnost je izmed najlepših znakov vodij. Zavijanje je nečastno!

7. Zbirati izkušnje

Iz vsake napake kot vsakega dela se učite! Le z odprtimi očmi si boste nabrali

SMERNICE DELOVANJU ODDELKOVODIJ!

(nadaljevanje z 9. str.)

Oboje je pogoj za potek dela in za uspešno delo Vaše skupine.

15. Preglednost, red

Olajšujte delo s preglednostjo, redom in snažnostjo. Vsaka navlaka žre čas in denar dela ljudi sitne in pelje k splošni revščini! Vi pa zgubite položaj!

16. Točnost

Pritiskajte povsod da se drži čas. Nič ne razkrajaja bolj kot trajna netočnost – tako pri posamezniku kot pri skupini.

17. Izboljšavanje naprav

Trudite se vztrajno za izboljšanje delovnih sredstev in naprav. Pritiskajte – v kolikor morete – na nabavo in vzdrževanje najsmotnejših delovnih pripomočkov. S slabo napravo tudi najboljši ne more dobrih uspehov imeti.

18. Delovni prostor, zaščita pred nezgodo in utrujenjem

Skrbite za dobro razsvetljava, svež zrak, da bo delovni prostor pred utrujenjem in nezgodo kar mogoče zavarovan. Delovni prostor Vaše skupine pričaja vedno o Vašem na predkaželjnem mišljenju! Tudi z majhnimi pripomočki se more napraviti nekaj dobrega in porabnega.

19. Zdrav način dela in življenja

Navajajte delavce k zdravemu načinu dela in življenja! To je v korist posameznika kot celote. Skrbite za zdravo držo (pri delu) in dihanje delavcev; ljudje so in ne stroji.

20. Preprečenje nezgod, skrb za zdravje

Zahtevajte brezobzirno in brez izjeme najstrožje izpolnjevanje predpisov za preprečenje nezgod in navodil zdravstvenega skrbstva. Vi ste odgovorni za svoj delokrog. Varujte celoto pred neumnostjo posameznikov.

21. Nadzorstvo

Imejte vselej odprte oči, ker ste kot kapitan odgovorni to, da ne bo zmešnjave v Vašem oddelku.

22. Vse po vrsti

Rešujte vse po vrsti, kakor je važno! Dajte pri svojem delu vedno zgled, kako se jasno in določno rešava. Napravite si načrt za delo (če le mogoče za mesec, teden in dan). Ta vzpodbada in varuje pred pozabljivostjo.

23. Jasne odloke

Obravnavajte po možnosti le po eno nalogo. Istočasno obravnavanje raznih zadev rado rodi brezpomembne sklepe. Vsak sklep ali odlok pa naj bo smernica, ne fraza.

24. Delovni uspeh in plača

Glejte na delovne uspehe in plače svojih delavcev. Vaš interes je, da si oboje odgovarja. Slab delovni uspeh je znak, da nekaj ni v redu. Iščite vzroke!

25. Zanimanje delavcev

Zbujajte zanimanje delavcev za delo. Smotrna pojasnila, točna navodila in prva pomoč in vežbanje morajo pomagati, da delavec delo obvlada.

26. Slabosti delavcev

Slabosti še niso zla volja. Najprvo poskusite jih odstraniti. Večkrat manjka vere v lastno moč in pogum za življenje. Napravite si močne pomočnike iz svojih delavcev.

27. Življenski nazor

Spoštujte življenski nazor drugih, če je sposoben graditi. Glavno je, da vsak pomaga in ne moti.

28. Prijaznost

Bodite prijazni do delavcev. Nikdar se ne izpozabite.

Najmanjša neobzrdanost vodje razkrajaja duha dela.

29. Pravičnost

Bodite pravični! Z isto mero se vrača, kakor posoja.

30. Graja in navodilo

Če morate grajati, storite to po človeško. Potem pokažite, kako se boljše naredi. Grajati brez navodila je napačno in zagreni.

31. Kritika

Ne kritizirajte, če ne morete pokazati boljše poti. Kritika brez dejanj je znak šibkosti in kratke pameti.

32. Pomoč, veselje za delo

Kar najbolj morete, pomagajte kjerkoli. to je predprava vodje! Vzpodbujajte delavce z besedo, z vsem svojim bitjem, da bo tudi v Vaši skupini veselje do dela. Le veselje do dela vstvarja resnične uspehe.

33. Moč in mir

Kažite v bitju, zadržanju in obleki, da imate krepkost in mir in ga morete tudi podeliti, zato se utrdite v sebi.

34. Zastopnik podjetja

Nikoli ne pozabite, da v svojem delokrogu zastopate podjetje. Povsod vzdržujte duha sodelavstva. Izoblikujte v vsakem dobre sile in jih sestavite, ker le iz tega izvira sodelavstvo.

35. Obračun

Obračunajte vestno! Vseeno, naj gre za plače, material, orodje ali druge vrednote; dokler Vam obračunavanje dela težave, ni nekaj v redu v Vaši organizaciji.

36. Osebnost

Bodite v vsem jasni in resnični. V družini, poklicu in javnem življenju stojte trdno kot cel človek.

ZAHVALA

Ob mnogo prerani smrti našega dragega brata Zlatka Gregelj iz Breznika se iskreno zahvaljujemo sodelavcem in sodelavkam iz TOZD Kodranka in volna, TOZD Žakanje in DO Komet Metlika za podarjeno cvetje, denarno pomoč in za spremstvo na njegovi zadnji poti.

Sestre: Cveta Smukavič, Dragica Plevel in Ljubica Novosel

ZAHVALA

Ob smrti drage mame Alojzije Avguštin se iskreno zahvaljujem sodelavcem za podarjeno cvetje, OO ZS Metraža za venec in sploh vsem, ki so mojo mamo spremili na njeni zadnji poti.

sin Alojzij Avguštin z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega očeta MARTINA VRVIŠČARJA iz Radovice se najlepše zahvaljujem OOS konfekcije Komet Metlika za podarjeni venec ter vsem sodelavkam in sodelavcem za izraženo sožalje in spremstvo na zadnji poti.

Žaljujoča hčerka Nada Paunovič z družino

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame Ljubice Ivaniš iz Bubnjarac se iskreno zahvaljujem sodelavcem iz FS za podarjeno cvetje ter izraze sožalja. Hvala vsem, ki ste sočustvovali z nami in našo mamo pospremili na njeni zadnji poti.

Žaljujoča hčerka Zlata z očetom in sestra z družino

(Nadaljevanje s 1. strani)

Izraza Temeljna organizacija združenega dela oziroma TOZD (nekateri so to kratico spremenili kar v besedo ter pisali in govorili: bil sem v tozdu, konfekcijski tozdi... itd.) po novem ni več, ravno tako ne izraza Delovne skupnosti skupnih služb (DSSS), zato se moramo čimprej, upoštevajoč celotno makro in deloma mezo-organizacijsko strukturo podjetja, navaditi ter jo v praksi tudi dosledno uporabljati (v raznih tekstualnih gradivih, analitičnih tabelah in drugih informacijah), na naslednje spremenjeno in tudi po statutu veljavno izrazoslovje:

SKUPNE STROKOVNE SLUŽBE (SSS):

- Vodstvo podjetja (VP)
- Kadrovske splošni sektor (KSS)
- Finančni sektor (FS)
- Zunanje-trgovinski sektor (ZTS)
- Računovodski sektor (RS)
- Sektor za organizacijo informacijskih sistemov (SOIS)
- Gospodarsko-planski sektor (GPS)
- Tehnični servis (TS)

PROGRAM PREJA (op.: ne program kodranka in volna)

- strokovne službe
- obrat preja
- obrat volna

PROGRAM METRAŽA

- strokovne službe
- obrat pletilnica
- obrat barvarna

PROGRAM KOPALKE IN PERILO

- strokovne službe
- konfekcija Metlika
- konfekcija Črnomelj
- konfekcija Mirna Peč

PROGRAM OBLAČILA

- strokovne službe
- konfekcija Dobova
- konfekcija Žakanje
- konfekcija Krstinja

Krajše navodilo o tem, kako postopati pri vgrajevanju sprememb na razne vrste obrazcev, etiket, vizitk itd. ter kdo konkretno je zadolžen za vse to, smo izdali v 2. številki letošnjih novic VČERAJ, DANES, JUTRI (12. 1. 1990).

T. O.

Anonimnost, naš stil življenja?

Betkov nabiralnik je preplaval val pisem. Konkretnih, konstruktivnih, destruktivnih, korektnih, žaljivih, nesramnih, šaljevih, bolj ali manj duhovitih, tudi grozljivih. Skupna značilnost vseh pa anonimnih. Pa še pripisi: »Objavi, če te je kaj v hlačah.« Naj se z napisanim v uredništvu strinjamo ali ne, je prav, da si pogledamo Zakon o temeljnih sistema javnega obveščanja.

27. člen

Zaradi varstva nedotakljivosti in dostojanstva osebnosti in osebnega življenja ljudi, se smejo podatki in dejstva iz njihovega osebnega in družinskega življenja objaviti v javnih glasilih samo z njihovim poprejšnjim soglasjem ali brez njihovega soglasja, če gre za ogrožanje ali spodkopavanje na zakonu temelječih pravic in interesov drugih ljudi oziroma širših družbenih interesov.

V okviru obveščanja javnosti o odgovornosti posameznikov, organov in organizacij za storjeno kaznivo dejanje, gospodarski prestop ali prekršek, morajo javna glasila spoštovati resnico in ne smejo škoditi časti, dobremu imenu, pravici ali interesu tistega na katerega se informacija nanaša.

Pa še

43. člen

Glavni in odgovorni urednik je odgovoren za vsako informacijo, objavljeno v javnem glasilu.....

Za podatke in dejstva, navedene v javni informaciji, je odgovoren avtor.

Glavnega in odgovornega urednika imamo. Pri anonimnih pismih pa avtorja ni. Torej vsa odgovornost pada na urednika in v manjši meri tudi na uredništvo. Iranski voditelji so pošiljali na minska polja otroke, da so sprožili mine in so potem le ti imeli čisto pot. Otroci so vsaj vedeli, kdo jih pošilja. Uredništvo pa naj, po mišljenju anonimcev, prečka minsko polje kar tako, v lastno zadovoljstvo in zaradi kdo ve koga. Mogoče anonimnega pisca iz konkurenčne firme, ki želi narediti zdrabo v našem podjetju. Vezilo pa naj, saj ni neodvisen časopis, vendarle služi interesom podjetja in ne interesom nekega anonimca, pa naj bo ta še tako pameten in poštenomisleč.

Tudi v primeru objave podpisanega pisma nosi urednik večji del odgovornosti kot pa avtor. Če pa avtorji niso pripravljeni niti deliti odgovornosti, ne morejo pričakovati od nekoga, da bo vso prevzel nase.

Neki anonimni frajer trdi, da v Beti obstajajo »mafije«. Celó z imeni operira. In sedaj pričakuje od uredništva, da bo to objavilo. Če objavimo, nas lahko ta imena tožijo, saj dokler ni ta trditev sodno dokazana, gre za obrekovanje, žaljenje časti itd. Če pa Mafija resnično obstaja, potem velja tudi zakon molka. To pa lahko le pomeni, da bo tudi po mafijsko ukrepala proti uredništvu. Frajer pa se bo smejal izza vogala.

Ko bomo še kdaj zasledili v anonimnem pisanju poziv h kazanju »koliko

(Nadaljevanje na 12. strani)

(Nadaljevanje z 11. strani)

nas je v hlačah,« moramo predvsem vedeti, komu to pokazati. Ali mogoče kdo pričakuje, da bomo po hodnikih in delovnih halah skakali s spušenimi hlačami.

Verjeti je, da se je že marsikdo opeknel, ker je javno nastopil s kritiko. Marsikomu je bilo tudi zagroženo z opekljami. Naravno je, da se potem zateka k anonimnosti.

Ko bo (če bo) sindikat resnično neodvisen (glej str. 5) bo mogoče tudi manjši strah pred opekljami in bo vihar anonimik ponehal ter se spremenil v uradne pobude in zahteve.

Šampion hujšanja

Ime: Janko Guštin
Datum: 16. 9. 1989 (21^h)
Telesna teža: 100 kg
Datum: 24. 11. 1989 (21^h)
Telesna teža: 81,3 kg
Ne, Janko ni zbolel. Razlog njegovega hujšanja je povsem navadna stava. Konkurent je tehtal 95 kg. Po izteku diete pa 82,400 kg. Razgovor z zmagovalcem.

Se je izplačalo?

»V igri sta bila dva kilograma pečenke in pijača, ki gre zraven.«

Kakšna je bila tvoja dieta?

»Vstajal sem vsako jutro ob 5.15 in pretekel 4–5 km. Ker se ukvarjam z boksom, sem potem popoldne opravil še trening v trenirki, ki pospešuje znojenje. Sicer

neke posebne diete ni bilo. Izogibal sem se alkoholu in gaziranim pijačam. (Nekajkrat sem se tudi spozabil) Večerjal sem enomon. Sicer pa sem jedel meso, vendar ne na masti. Pil sem v glavnem nesladkan čaj.«

Kdaj ti je bilo najtežje?

»En dan pred tehtanjem. Imeli smo kolone. Sline so mi kapljale po tleh. Mislim, da sem takrat izgubil več tekočine kot na treningu.«

Kje ste opravili uradno tehtanje po izteku roka, ki je bil predviden v stavi?

»Na tehtnici v bifeju pri Opremi.«

Potem si si verjetno privoščil obilno večerjo?

»Mislil sem, da si jo bom. V hotelu sem naročil pizzo. Pa je nisem uspel jesti... Zato sem lakoto potešil z večjo količino piva.«

Kakšni so tvoji načrti?

»V Beti bom organiziral hujšanje. Pričakujem podporo sindikata.«

Toliko Janko Guštin. Kar pa zadeva hujšanje, nas bo na dieti vedno več. Pa ne zaradi tečaja, ki ga bo organiziral Janko, ampak zaradi vsesplošnih razmer, v katerih je vsaka oseba, ki se redi, sumljiva.

TRI POSEBNE ŠTEVILKE

V petindvajsetih letih izhajanja Vezila so izšle tudi tri posebne številke, in sicer ob 20, 25 in 30 letnici Beti. V njih je predstavljena naša Beti in njena zgodovina.

Kaj je demokracija?

Dandanes so nas vsa usta polna demokracije. Vse je demokratično, četudi ima zvezo z resnično demokracijo le začetno črko »d«. In kaj je resnično demokracija? Mar to pomeni, da lahko delaš kar hočeš? Verjetno ne. Ne delaj tistega, kar nočeš. Ko

Hudomušna fotografija

pa smo že pri tej temi, še ena anekdota.

V začetku tega stoletja je newyorški župan zbolel za pljučnico in se je zdravil v bolnišnici. Mestni svet mu je poslal brzojavko z naslednjo vsebino: »Z glasovanjem 19:11 smo se odločili, da vam želimo, kar najhitrejšo ozdravitev.«

O rojstvu

Sprva je bil kaos. Potem je Bog naredil v sedmih, pardon, v šestih dneh vse. Saj je v nedeljo počival, mar ne.

Nekaj let kasneje se srečajo za gostilniško mizo kirurg, arhitekt in politik.

Kirurg pravi:

– Moj poklic je najstarejši. V soboto je Bog delal žensko. Adamu je vzel rebro. Mar ni to že kirurgija.

– Dragi kolega. Bog je v ponedeljek začel iz kaosa delati red. To pa je arhitektovo delo. Torej je arhitektura starejša od kirurgije.

Politik je bil ves čas tiho. Potem pa se je prijavil k debati:

– Vajino razmišljanje je napačno. Če je bil najprej kaos, ga je bilo treba narediti. Tega pa ni sposoben nihče drug kot politik.

Beti
metlika

tekstilna industrija, p.o.
preja
pletiva
trikotajna oblačila

VEZILO je glasilo delovnih ljudi Beti in Kometa. Ureja ga uredniški odbor: Matjaz Rus, glavni urednik, Vida Matković-Šegina, odgovorna urednica, Jožica Cigić, Nikola Kezele, Karolina Končar, Mijo Marsič, Jure Mateković, Branko Matković, Jože Muc, Vinko Pavlinac, Tone Omerzel in Marjetka Zele.

VEZILO izhaja v nakladi 2500 izvodov, in sicer enkrat na mesec. Grafična priprava in tisk: TISKARNA Novo mesto. Naslov izdajatelja: BETI, Tovarniška 2, 68330 Metlika. VEZILO je po mnenju republiškega komiteja za informiranje SRS oproščeno temeljnega davka na promet proizvodov.

KONFERENCA
KOZMET
METLIKA